

Zijn experimenten met vliegers brachten Boerstra op het spoor van de kleurrijke Amerikaan Samuel Franklin Cody.

Het is een stiekeme wensdroom die bij iedere volwassene wel eens opkomt: 'Ik wou dat ik weer dat kind van tien was, maar dan weten wat ik nu weet'. Bij de meeste mensen is die dagdroom ook zo weer verdwenen, maar bij Arjen Boerstra (Heerenveen 1967) uit Den Horn is hij voorgoed blijven hangen. Het is zelfs het startpunt van zijn kunstenaarschap geworden. Als volwassene put hij inspiratie uit zijn jeugd en wordt hij de held van zijn eigen dromen.

Arjen Boerstra held van eigen dromen

Boerstra herinnert zich nog precies hoe hij in zijn aamkraking kwam met de kunst. "Bij ons in de straat in Heerenveen was iemand die schilderde. Hij maakte zes schilderijen per week die dan de kunsthandel in gingen. Het waren sentimentele kitschlandscaps, maar ik vond het pijnlijk. Ik dacht dat schilderen zo hoorde. Hij heeft het mij toen ook geleerd."

Met zo'n schilderij onder de arm medde Boerstra zich in 1987 bij kunstacademie Minerva in Groningen. "Zevenden het geen kunst, ik was levig vreemtaardig. Het was toch mooi geschilderd?" Niettemin werd hij aangenomen.

Op de academie leerde Boerstra dat er in de kunst meer is dan schilderen. Mensen denken vaak dat je op een academie vooral technieken leert, maar dat is niet zo. Je leert er vooral ideeën ontwikkelen en dat je met kunst kunt vertellen.

Zo vertoedde hij op Minerva zijn blik. "Ik ontdekte dat je niet alleen kunt schilderen, maar dat had ik mijn hele leven al gedaan. Ik zat altijd op mijn zolderkamerke en dan bouwde ik modelschepen en vliegtuigen. Dat zijn allemaal voortgangen van de verbeelding. Je kunt fantaseren dat je met zo'n schip op ontdekkingsreis gaat, of dat je piloot bent. Dat zijn dingen die je wilt als kind, je leert er voor al iets van."

Na Minerva duurde het een aantal jaren voor Boerstra zijn draai vond. Hij probeerde als schilder een plaatsje in de kunstwereld te veroveren, maar kwam er alleen maar achter dat hij daar niet de vrijheid vond die hij zocht. Bij het schilderen miste hij in zichzelf de onbevangenheid die hij wel had toen hij als jongen vliegtuigen in elkaar knutselde. Die wilde hij terug.

"Die zolderkamer zat nog in mijn achterhoofd en daarom maakte ik daar in 1996 een reconstructie van als installatie. Zo kon ik weer dat onbevangen jongeje worden, maar met de kennis en de ervaring van een volwassene. Die zolderkamer werd het vertrekpunt naar nieuwe situaties."

Als zeevaarder op weg naar Terschelling. Foto: Wim Waars

Met een zelfgebouwde fotokraam patat bakken op een aardappelpolder in Veendam.

Arjen Boerstra als jager met doodgernden ree.

Vliegers

Voeger had Boerstra natuurlijk ook vliegers gebouwd en dat ging hij weer doen. Hij gebruikte die om vanuit de lucht videofilmpjes van het landschap te maken. "Een vlieger is gewoon een functioneel ding, maar voor mij werd hij een manier om beelden te maken. Die video's ben ik gaan exposeren met de kamer als installatie. Er stonden geluidsboxen waardoor je de wind hoorde gieren. Een overdonderend geluid."

Op die video's was Boerstra zelf natuurlijk ook te zien en dat bracht hem op het idee zichzelf te gaan gebruiken in zijn eigen werk. Niet steeds als Arjen Boerstra, maar ook met een andere identiteit. "Dan krijg je meer vrijheid om keuzes te maken", is zijn ervaring. Zo kwam hij er toe een hele reeks arte en video's te creëren.

Een van de eersten was de jonge onderzoeker. In de Hortus in Haren maakte hij tussen de planten een installatie met een tentje en een bootje en liet hij

zich filmen in een soort paviljoensvorm, terwijl hij zopannaam onderzoeksjes uitvoert.

Een ander arte ego was de patatbakker. "Ik heb een fascinatie voor bepaalde beroepen. Het lijkt me vreselijk patatbakker te zijn, maar anderen doen het met veel plezier. Dat fascineert me. Daarom heb ik op mijn manier een patatkraam nagemaakt en werd ik patatbakker. Het is een beetje vreemd, maar dat kun je het ook van de ander dan bekijken."

De werkelijkheid helemaal precies nasmaken en naspelen is voor Boerstra nooit voldoende. Er moet in de situaties die hij creëert, iets vervoerendens zitten. Iets heel gewoons krijgt daardoor iets opvallends en wordt iets bijzonders. Daarom zelf zijn kraam neer op een aardappelpolder in Veendam waar de oogst in volle gang was. De aardappelen gingen zo uit de grond de irthur in en de oogstende boeren konden nog op het veld een patatje eten. In 2007 stonde Boerstra met zijn kraam op Oerol. Bij Paal 3, anderhalve uur lopen van de bewoonde wereld. "Het moest natuurlijk wel weer op een vervoerend plekje zijn." Het hele project resulteerde in de films 'De aardappelpeler 1 en 2'.

Zee-man

Zijn vliegersexperimenten brachten Boerstra op het spoor van de kleurrijke Amerikaan Samuel Franklin Cody (1867-1913) die in Engeland mensen met vliegers liet opstijgen en ook nog eens westermilieu gaf, vermond als Buffalo Bill. In Amsterdam stak Boerstra vermond als Cody het D over in een door vliegers getrokken boot. Met een vliegeratmanar voor hij naar Terschelling in de rol van zeevaarder. Als een echte zee-man had hij een gouden ringetje in zijn oor laten zetten. Op de Delfvaal stond zijn tijdelijke zee-manwoning.

Een hele reeks arte ego's heeft Boerstra inmiddels achter de rug. In Veenthuizen bouwde hij een jachtboot en ging hij een poosje als jager door het leven. Hij ging op de foto met een ree die in het vorker was doodgereden, toter poserend met een windtuks. "Het lijkt heel echt, maar een echte jager ziet zo dat het nep is." De performances die hij in de jachtboot gaf monden uit in de film 'Jachtvaren'. In Groningen verkende hij de krochten onder het Prinsenhof als nijverwerker.

Zijn laatste scheping is in kunstschilder Arjen Roersma

die gewoon in Den Horn woort en dezelfde kitschlandscaps schildert als de burman uit Heerenveen en Boerstra zelf deed. Het is hetzelfde soort schilderij als waarmee hij ooit hoon oogste bij de toelingscommissie van Minerva. De artistieke Werelgang van de kunstenaar heeft ze echter een dubbele boedel gegeven en daardoor blijkt er nu in de officiële kunstwereld pitsoelng meer waardering voor te bestaan. Bij de laatste NOK-manifestatie in Leek was Roersma met zijn schilderijen een van de voor Groningen geselecteerde kunstenaars.

"Die schilder komt heel erg uit mijn gevoel en uit wat ik nu weet. Er zijn mensen die heel serieus dit soort schilderijen maken en denken dat dat dan kunst is. En daarom is het ook een knipsoep naar mezelf, want dat heb ik zelf ooit ook gedacht, ik wist niet beter. Door nu te weten vanuit een soort onbevangenheid in dit soort landschappen te verliezen, relatief ik wat ik toen deed. Maar ik weet inmiddels dat er in de kunst zo veel meer te halen is."

SYTSE SINGELSM

www.arjenboerstra.nl

Arjen Boerstra is met zijn Aeronof geland in het Lissabon. Foto: Lambert Kump

Als de kunstschilder Arjen Boerstra blijft Boerstra dicht bij zichzelf.

